

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยต่อมาตรการแก้ไขปัญหาลำไย
ในจังหวัดลำพูน

ผู้เขียน นายรัฐเกียรติ โพธิ์วางกูร

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต(เกษตรศาสตร์) ส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ คุชฎี	ณ ลำปาง	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ กฐิน	ศรีมงคล	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วราภา	คุณาพร	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยต่อมาตรการการแก้ไขปัญหาลำไยสด ลำไยแปรรูปและระบบตลาดจากรัฐบาล ศึกษาประโยชน์ ปัญหาและอุปสรรคของมาตรการการแก้ไขปัญหาลำไยของรัฐบาล ตลอดจนข้อเสนอแนะจากการแก้ไขปัญหาลำไย และศึกษาการดำเนินงานจากมาตรการการแก้ไขปัญหาลำไย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จาก 8 อำเภอ 152 ราย ใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ ค่าสถิติ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย ความถี่

ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกลำไย ไม่ค่อยสนใจต่อมาตรการแก้ไขปัญหาลำไยของรัฐบาล เพราะเป็นการปฏิบัติตามนโยบายที่ใหม่ ในการแก้ไขปัญหาลำไยของรัฐบาล เช่น การจัดคิวในการร่อนลำไย ความสะดวกในการรอรับใบประทวนหลังการร่อนลำไย ระยะเวลาในการรอรับเงินหลังจากนำใบประทวนมาขึ้นเงินที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ชกส.) และวงเงินในการจำนำลำไยอบแห้ง รายละ 250,000 บาท แต่มีบางประเด็นเท่านั้นที่กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกลำไยเห็นด้วย เช่น การออกมาทำบัตรเกษตรกรผู้ปลูกลำไย โดยมีผู้อำนวยการศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล เป็นผู้ออกให้บริการในแต่ละหมู่บ้าน เกษตรกรต้องการให้ราคาประกันในการรับจำนำลำไยอบแห้งสูงกว่าปี 2545 โดยกลุ่มเกษตรกรมีความประสงค์ให้รัฐบาล มีการประกันราคาลำไยอบแห้ง และมีนโยบายช่วยเหลือเกษตรกรที่ตรงกับความต้องการของเกษตรกร

ข้อดีของมาตรการแก้ไขปัญหาลำไยของรัฐบาลคือการรับประกันราคาลำไยอบแห้งในลักษณะการรับจำนำลำไยอบแห้ง การจ่ายเงินผ่านสถาบันการเงินทำให้ไม่มีปัญหาเรื่องการรับเงิน การรับ

จำหน่ายไยอบแห้งที่ต้องเป็นเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกลำไยเท่านั้น ตลอดจนมีกฎระเบียบและขั้นตอนมากขึ้นในการจำหน่าย ทำให้การหาผลประโยชน์ของพ่อค้าคนกลางยากขึ้น และเกษตรกรไม่ต้องเสี่ยงในเรื่องคุณภาพของลำไยอบแห้งแก่รัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด เมื่อรัฐบาลรับจำหน่ายไยอบแห้งจากเกษตรกรผู้ปลูกลำไย

ข้อเสียคือ การกำหนดงบประมาณในการรับจำหน่ายไยอบแห้งเกิดการผิดพลาด อาจเป็นผลจากการคาดการณ์ปริมาณผลผลิตของลำไยสดและลำไยอบแห้งของรัฐบาลไม่มีความแน่นอนอนมีการตลาดเคลื่อนสูง ทำให้งบประมาณที่จัดตั้งไว้ไม่เพียงพอกับการรับจำหน่ายไย ด้านการแทรกแซงราคาและการตลาดของรัฐบาลที่ประกาศมีความล่าช้าทำให้การปฏิบัติงานไม่ทันต่อเหตุการณ์ ตลอดจนระเบียบการปฏิบัติและเงื่อนไขของทางราชการไม่แน่นอนมีการเปลี่ยนแปลงตามวาระการประชุมของทางจังหวัดบ่อยครั้ง อีกประการหนึ่งของคุณภาพลำไยอบแห้ง (QC) ไม่มีมาตรฐานเพราะขาดบุคลากรที่มารับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง อาจทำให้มีผลกระทบต่อตลาดในอนาคต และการรับจำหน่ายไยมีจุดรับจำหน่ายน้อยเกินไปทำให้เกิดการจัดคิวที่ล่าช้าไม่ทันกับความต้องการของเกษตรกรผู้ปลูกลำไย ทำให้ขาดสภาพคล่องในการผลิตลำไยอบแห้ง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย รัฐบาลควรมีการเตรียมพร้อมในการแก้ไขผลผลิตทางการเกษตรล้นตลาดตลอดเวลา ไม่เฉพาะผลผลิตลำไยเท่านั้น รวมไปถึงพืชอื่นด้วยและกลุ่มเกษตรกรทำสวนต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนการกำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหาโดยมีรัฐบาลเป็นผู้พิจารณา ควรให้กลุ่มเกษตรกรทำสวนมีบทบาทรับผิดชอบในการรับจำหน่ายและการตรวจสอบคุณภาพลำไยอบแห้ง (QC) ด้วยตนเอง ส่วนวงเงินในการรับจำหน่ายไยอบแห้งควรพิจารณาจากขนาดพื้นที่ของเกษตรกรและ ควรรับจำหน่ายไยอบแห้งในปริมาณเพิ่มขึ้น

Independent Study Title Longan Farmers' Opinion Towards Longan Problem Solving Measures in Lamphun Province

Author Mr. Rattakiet Pothiwaramgulra

Degree Master of Science (Agriculture) Agricultural Extension

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Dusdee	Nalampang	Chairperson
Assoc. Prof. Katin	Srimongkol	Member
Asst. Prof. Warapa	Kunaporn	Member

Abstract

The objectives of this study were to study longan growers' opinion towards problems of selling measures of fresh and processed longans and government's marketing system. The study included uses, problems and obstacles over solution measures of the matters by the government. Relevant suggestions and approaches were also studied. Samples were taken from 152 longan growers in 8 districts of Lamphun Province. Data was gathered from questionnaires and analyzed by Descriptive Statistics, e.g. frequency, arithmetic mean, minimum and maximum values.

It was found that the farmers were not confined in problem - solving measures by the government since the policy was just implemented, for example, queuing for longan screening and conveniences in obtaining the product letter of credit as well as cashing from bank of Agricultural and Agricultural Cooperatives (BAAC). Credit limiting to only 250,000 bahts per grower was also another issue. Some issues were agreed, e.g. the issuing of farmers' cards by the director of Tambon Agricultural and Technology Transfer Center (TATTC), increasing longan price guarantee and assistance corresponded to the farmers' needs.

Advantages of government longan problem solving measures was price guarantee of dried longan by means of passing payment of credit through banks. Such supports were allocated to registered farmers only. Restricted regulations could reduce exploitation of the middlemen and the farmers' risks.

Disadvantages included misled estimated budget for dried longan supports due to inaccuracy of product estimation of the government, resulting in inadequate budget. Delay in government price intervention and marketing and uncertain regulation and conditions often caused damages to the farmers. Moreover, the standard of quality control of dried longans was low, due to the lack of responsible personnels, which would affect the markets in the future. Limited marketing areas resulting in delay and unbarring to serve the needs of farmers.

Suggestions were made as followed. government should prepare to solve problems of overproduction of agricultural products not only for longan. Farmers should participate more in policy planning offered by government agencies. Farmers should take parts in product guarantee and quality control process. Credit limit should be considered from planting scale of the farmers and supports of dried products should be increased.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved